CONCLUSIE VAN ADVOCAAT-GENERAAL M. DARMON

van 31 maart 1987 *

Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,

I — 1. Met het onderhavige beroep verwijt de Commissie de Italiaanse Republiek primair, dat zij niet binnen de gestelde termijn de nodige maatregelen heeft genomen om te voldoen aan richtlijn 82/603 van 28 juli 1982 [1] tot wijziging van richtlijn 75/130 [2] houdende vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor bepaalde vormen van gecombineerd rail-/wegvervoer van goederen tussen de Lid-Staten.

II — 2. Richtlijn 82/603 breidt de voor het gecombineerd rail/wegvervoer geldende voorkeurregeling uit tot het gecombineerd vervoer over de binnenwateren (artikel 1, lid 2) en bepaalt, dat de Lid-Staten maatregelen nemen om de verkeersbelastingen op de bij het gecombineerd vervoer gebruikte wegvoertuigen te verminderen of terug te betalen (artikel 8).

III — 3. Voor wat betreft het vervoer over de binnenwateren heeft de Italiaanse regering — door de Commissie onweersproken — verklaard, dat er tussen Italië en de overige Lid-Staten geen waterwegverbinding bestaat. Bijgevolg kan artikel 1, lid 2, van richtlijn 82/603 in Italië geen toepassing vinden en kan verweerster derhalve in zoverre geen verzuim worden verweten.

IV — 4. Met betrekking tot de fiscale stimuleringsmaatregelen als bedoeld in artikel 8 van dezelfde richtlijn voert de Italiaanse Republiek aan, dat dergelijke maatregelen reeds bestaan voor aanhangwagens en opleggers: krachtens de wet nr. 53 van 28 februari 1983 geldt voor deze voertuigen een vermindering van de verkeersbelasting in verhouding tot het aantal aanhangwagens dat een onderneming heeft.

5. Nochtans noemt artikel 8, lid 1, ook de „trekkers" bij de „wegvoertuigen" die in aanmerking behoren te komen voor vermindering of terugbetaling van de verkeersbelastingen. Zoals de vertegenwoordiger van de Italiaanse regering ter terechtzitting heeft verklaard, gelden momenteel evenwel geen belastingfaciliteiten voor trekkers.

6. Ter terechtzitting is ook gesteld, dat wegens de structuur van het Italiaanse spoorwegnet het gebruik van de „rollende Landstraße" — dit wil zeggen het op de trein laden van trekker en aanhangwagen — slechts in beperkte mate mogelijk is, waardoor de Italiaanse vervoerondernemers zeer zelden voor deze wijze van vervoer kiezen.

7. Het beperkt gebruik van dit vervoersysteem kan de toepassing van de communautaire richtlijn niet verhinderen, te meer niet, omdat de daarin voorziene belastingverminderingen ten doel hebben het gebruik van het spoor bij het gecombineerd vervoer tot ontwikkeling te brengen en te bevoordelen.

* Vertaald uit het Frans.

1 — PB 1982, L 247, blz. 6.

2 — PB 1975, L 48, blz. 31.

V — 8. Mitsdien concludeer ik dat:

— wordt vastgesteld dat de Italiaanse Republiek, door niet uiterlijk op 1 april 1983 de nodige bepalingen te hebben vastgesteld ter uitvoering van artikel 8 van richtlijn 82/603, haar verplichtingen krachtens de artikelen 5 en 189 EEG-Verdrag niet is nagekomen,

— verweerster in de kosten wordt verwezen.